ಎಮಿರೇಟ್ಸ್ ಫ್ಲೈಟ್ ನಂಬರ್ ಇಏ 225, 46 ನೇ ಸಾಲು, ಡಿ, ಸೀಟು. ಏಲು ಸೀಟು. ಸೊಂಟಕ್ಕೆ ಬೆಲ್ಟ್ ಬಿಗಿದು ಸೀಟಿನ ಬ್ಯಾಕ್ ರೆಸ್ಟ್ ಗೆ ಬೆನ್ನು ಒರಗಿಸಿ, ಕಾಲು ಚಾಚಿ, ಆರಾಮವಾಗಿ ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುತ್ತೇನೆ. ಬಹಳ ವರ್ಷಗಳ ನಂತರ ಬೆಂಗಳೂರಿಗೆ ವಿಮಾನಯಾನ ! ಓಹ್ ! ಹದಿನೆಂಟು ವರ್ಷಗಳ ನಂತರ ನನ್ನ ಹಳ್ಳಿ, ಬಾಪನಪಲ್ಲಿಗೆ ಹೊರಟಿದ್ದೇನೆ. ಬಾಲ್ಯದ ನೆನಪಾಗುತ್ತದೆ. ಒಳಗೊಳಗೇ ನಗು ಬರುತ್ತದೆ. ಎಲ್ಲಿಯ ಹಳ್ಳಿಯ ಗಮಾರಿ ಮಯೂರಿ, ಎನ್ ! ಎಲ್ಲಿಯ ಅಮೇರಿಕಾದ ಚೂಟಿ ಡಾಕ್ಟರ್ ಎಂ. ನಂದವರಿಕ್! ನಂದವರಿಕ್ ನನ್ನ ಸರ್‌ನೇಮ್, ವಂಶನಾಮ. ಅಮೇರಿಕಾದಲ್ಲಿ ನಂದವರಿಕ್ ಸರ್‌ನೇಮೇ ತನ್ನ ಹೆಸರಾಗಿದೆ. ಅಲ್ಲಿ ಆಪ್ತರಿಗೆ ಮಾತ್ರ ತಾನು ಮಯೂರಿ. ಇತರರಿಗೆಲ್ಲ ನಂದವರಿಕ್! ಎಲ್ಲಿಯ ಅಂದಿನ ಹಳ್ಳಿ ಪುಕ್ಕಲು, ಕೀಳರಿಮೆಯ, ಉದ್ದ ಬಿಗಿ ಒಂಟಿ ಜಡೆಯ, ಹಳೆ ತುಂಡು ಲಂಗದ, ಬಡತನದ ಬಡಕಲು ಹುಡುಗಿ ! ಎಲ್ಲಿಯ ಇಂದಿನ ಆತ್ಮಸ್ಥೈರ್ಯದ, ದಿಟ್ಟ, ಜೀನ್ಸ್ ಪ್ಯಾಂಟಿನ, ಸಂತೃಪ್ತಿಯ ಸಿರಿವಂತಿಕೆ ಮಾಡರ್ನ್ ಮಯೂರಿ ! ತನಗೆ ಅಂದು ಹಳ್ಳಿಯ ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಸಬ್ಜೆಕ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಸೊನ್ನೆ ! ಫೇಲು ! ಸೊನ್ನೆಗಿಂತ ಕಡಿಮೆ ಬಂದರೆ ಫೇಲು ಅಂದರು. ಪಾಸು ಮಾಡಿದರು ! ಈಗ ಇಂಗ್ಲಿಷ್‌ನಲ್ಲಿ ಯಾವುದೇ ವಿಷಯ ತೆಗೆದುಕೊಂಡರೂ ನಿರರ್ಗಳವಾಗಿ ಮಾತನಾಡಬಲ್ಲ ವಾಗ್ಮಿ. ಕರತಾಡನ ಸಿಗುತ್ತದೆ. ಹಲವಾರು ದೇಶಗಳನ್ನು ಸುತ್ತಿ ಅನುಭವ. ಓಹ್ ! ಇದು ಅಹಂ ಅಲ್ಲ. ಹೆಮ್ಮೆ !

ಎಲ್ಲೇ ಏನೇ ಎಷ್ಟೇ ಓದಿದರೂ ಆರಂಭದ ಶಾಲಾ ದಿನಗಳು ಮರೆಯ ಲಾಗದ ದಿನಗಳು! ಒಂದನೇ ತರಗತಿಯಿಂದ ಏಳನೇ ತರಗತಿಯವರೆಗೆ ಓದಿದ್ದು ಬಾಪನಪಲ್ಲಿಯಿಂದ ಐದು ಕಿಲೋಮೀಟರ್ ದೂರದಲ್ಲಿರುವ ಕನಮನ ಪಲ್ಲಿಯ ಸರಕಾರಿ ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ. ನಮ್ಮೂರಿಗೂ ಕನಮನಪಲ್ಲಿಗೂ ನಡುವೆ ಸಾಗರದಂತಹ ದೊಡ್ಡ ಕೆರೆ. ಆ ಕೆರೆಯಲ್ಲಿ ಸದಾ ನೀರು. ಕನಮನಪಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಹಳ್ಳಿಗಿಂತ ಸ್ವಲ್ಪವೇ ದೊಡ್ಡ ಹಳ್ಳಿ. ಅಲ್ಲಿ ಏಳನೇ ತರಗತಿಯವರೆಗೆ ಶಾಲೆ ಇದೆ. ಅಲ್ಲಿ ಆಸ್ಪತ್ರೆ ಇದೆ. ವೆಟರಿನರಿ ಆಸ್ಪತ್ರೆ ಇದೆ. ಪೋಸ್ಟ್ ಆಫೀಸ್ ಇದೆ. ಹೋಟೆಲ್ ಇದೆ. ನಮ್ಮ ಹಳ್ಳಿ ಹಾಗೂ ಅಕ್ಕ ಪಕ್ಕದ ಹಳ್ಳಿಗಳಿಂದ ನಮ್ಮಂತಹ ಬಡಮಕ್ಕಳು ಮಾತ್ರ ಇಲ್ಲಿಯ ಸರ್ಕಾರಿ ಶಾಲೆಗೆ ಬರುತ್ತಿದ್ದರಷ್ಟೇ. ಉಳ್ಳವರ ಮಕ್ಕಳು ತಾಲ್ಲೂಕ ಪೇಟೆಗೆ ಖಾಸಗಿ ಶಾಲೆಗೆ ಬಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಹೋಗಿ ಬರುತ್ತಾರೆ. ನಮ್ಮೂರು ಸೇರಿದಂತೆ ಪಕ್ಕದ ಗೌನಿಪಲ್ಲಿ, ಉಪ್ಪರಪಲ್ಲಿ, ರೆಡ್ಡಿಂಪಲ್ಲಿ, ನಿಡುಮಾಕಲಪಲ್ಲಿ, ಕೊತ್ತಪಲ್ಲಿ ಊರುಗಳಿಂದ ಒಟ್ಟು ಹದಿನೈದು ಹದಿನಾರು ಮಂದಿ ಮಕ್ಕಳು ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಕೂಡಿಕೊಂಡು ಗದ್ದೆ ಬದಿಗಳ ಮೇಲೆ, ತೋಟ ತಡಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ತೂರಿ, ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಮರಗಳ ನೆರಳ ತಂಪಿನಲ್ಲಿ ನಡೆಯುತ್ತಾ, ಆಡುತ್ತಾ, ಕೆರೆ ಕಟ್ಟೆ ಏರಿ, ಕೆರೆಗಿಳಿದು, ನೀರಿನಲ್ಲಿ ಕಾಲಾಡಿಸುತ್ತಾ, ನಲ್ಲಗುಂಡ್ಲುಕೊಂಡ ತಲುಪಿ, ಅದರ ಮುಂದೆ ನಿಂತು, ಕೈ ಮುಗಿದು, ಕಾಲ ಕಳೆದು, ನೆಲಗಡಲೆ, ರಾಗಿ ಬೆಳೆಯ ಹೊಲ ದಾಟಿ ಶಾಲೆ ಸೇರುತ್ತೇವೆ. ಮಳೆಗಾಲದಲ್ಲಂತೂ ಮಳೆಯಲ್ಲಿ ನೆನೆಯುತ್ತಾ ನಡೆಯುವುದೇ ಒಂದು ಆನಂದ. ನನ್ನ ಆತ್ಮೀಯ ಗೆಳತಿ ಅಂದರೆ ನಮ್ಮೂರಿನವಳೇ ಆದ ದುಗ್ಗಲಪ್ಪನ ಮಗಳು ಭುವನ.

ಚೆಕಿನ್ ಲಗೇಜ್ ಇಡುವ ನನ್ನ ಸೀಟಿನ ಮೇಲಿನ ಕಪಾಟಿನ ಬಾಗಿಲು ಮುಚ್ಚಿ ಸರಿಪಡಿಸಲು ಸರಸರನೆ ಬಂದ ಕೆಂಪು ತುಟಿಯ, ಕೆಂಪು ಟೋಪಿಯ, ಟೋಪಿಯಿಂದ ಇಳಿ ಬಿದ್ದ ಚೋಟುದ್ದದ ಬಿಳಿ ಬಟ್ಟೆಯ, ಕೆನೆ ಬಣ್ಣ ಉಡುಪಿನ ಸುಮಾರು 22–25 ರ ಹರೆಯದ ಬಿಳಿ ತೊಗಲಿನ ಚೆಂದೊಳ್ಳಿ ಚೆಲುವಿನ ಏರ್ ಹೋಸ್ಟೆಸ್ಸಿನ ಕೈ ತನ್ನ ಭುಜಕ್ಕೆ ತಾಕಿ, ಆಕೆ ತನ್ನ ಮುಖಕ್ಕೆ ಮುಖವಿಟ್ಟು ವಿನಮ್ರದಿಂದ 'ಸಾರಿ ಮ್ಯಾಮ್..' ಎಂದಾಗ ಎಚ್ಚರಗೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ತಾನೂ ಮುಗುಳ್ನಗೆಯ ಉತ್ತರ ನೀಡುತ್ತೇನೆ. ಅಷ್ಟೇ, ತನ್ನ ಮನಸ್ಸು ಹಳ್ಳಿಗೇ ಓಡುತ್ತದೆ.

ನಲ್ಲಗುಂಡ್ಲುಕೊಂಡ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಕಟ್ಟುತ್ತದೆ. ನಲ್ಲಗುಂಡ್ಲುಕೊಂಡ ತೆಲುಗು ಪದ. ಅಂದರೆ ಕರಿ ಕಲ್ಲುಗುಂಡುಗಳ ಬೆಟ್ಟ. ಆ ಬೆಟ್ಟ ನಮ್ಮೂರ ಕೆರೆಯಲ್ಲಿದೆ. ಗುಂಡಗೆ ದೈತ್ಯಾಕಾರದ ಕಲ್ಲುಗಳು, ಒಂದರ ಮೇಲೊಂದು ! ಬೆಟ್ಟದ ಕೆಳ ಭಾಗ ಸುಮಾರು ಹತ್ತು ಕುಂಟೆ ಜಾಗದಲ್ಲಿ ಹರಡಿದೆ. ಮಧ್ಯಭಾಗದ ಬೆಟ್ಟ ಸುಮಾರು ನಲವತ್ತೈದು ಅಡಿ ಎತ್ತರ ಇದೆ. ನೋಡಲು ಶಿವಲಿಂಗದಂತೆ ಕಾಣುತ್ತದೆ. ನಾವೇನೂ ಅಳತೆ ಮಾಡಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ಸ್ಕೂಲು ಸುಬ್ಬಾರೆಡ್ಡಿ ಮೇಸ್ಟ್ರು ಕ್ಲಾಸಿನಲ್ಲಿ ಹಾಗೆಂದು ಬರೆಸಿದ್ದಾರೆ. ಆ ಬೆಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಎಂದೋ ಪೂರ್ವಿಕರು ಕಟ್ಟಿಸಿದ ಅಶ್ವತ್ಥ ಕಟ್ಟೆ ಇದೆ. ಪ್ರತಿಷ್ಠಾಪಿಸಿದ ನಾಗರ ಕಲ್ಲುಗಳಿವೆ. ನೆಟ್ಟು ಬೆಳೆಸಿದ ಅರಳಿಮರ, ಬೇವಿನ ಮರಗಳಿವೆ. ಜೊತೆಗೆ ತಾವಾಗಿಯೇ ಬೆಳೆದುಕೊಂಡಿರುವ ಬೇಲದ ಮರ, ಮಾವಿನ ಮರ, ನೇರಳೇ ಮರ, ಸಂಪಿಗೆ ಮರಗಳು ! ವಿಶಾಲವಾಗಿ ಹರಡಿದ ಕಲ್ಲು ಮಾತ್ರ ಕಪ್ಪಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಬಿಳಿ ಬಣ್ಣ, ಬೂದು ಬಣ್ಣ, ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಗುಲಾಬಿ ಬಣ್ಣದ ಚುಕ್ಕೆಗಳು ! ಅಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು ಒಮ್ಮೆಲೇ ಐನೂರು ಮಂದಿ ಊಟ ಮಾಡಬಹುದು. ವರ್ಷದಲ್ಲಿ ಎರಡು ಸಲವಾದರೂ ಸುಬ್ಬಾರೆಡ್ಡಿ ಮೇಸ್ಟ್ರು ಶಾಲೆಯ ಮಕ್ಕಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಈ ಬೆಟ್ಟಕ್ಕೆ ವಿಹಾರಕ್ಕೆ ಕರೆ ತರುತ್ತಾರೆ. ಆಟ, ಊಟ, ಪಾಠ ಎಲ್ಲಾ ಇಲ್ಲೇ. ಬೆಟ್ಟದ ಮುಂದೆ ಎಲ್ಲರನ್ನೂ ನಿಲ್ಲಿಸಿ, ಕೈ ಚಾಚಿಸಿ, ಪ್ರಮಾಣ ಮಾಡಿಸುತ್ತಾರೆ. ನಾವೂ ಅವರು ಹೇಳಿದಂತೆ ಹೇಳಿ ಪ್ರಮಾಣ ಮಾಡುತ್ತೇವೆ.

ಏರ್ ಹೋಸ್ಟೆಸ್ ಚಾಕೊಲೇಟ್ ತಟ್ಟೆ ಹಿಡಿದು ತಂದು ಎಬ್ಬಿಸಿದಾಗ ಹಳ್ಳಿಯಿಂದ ವಿಮಾನದೊಳಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತೇನೆ. ಕಿರುನಗೆ ಬೀರಿ ಎರಡು ಚಾಕೊಲೇಟ್ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಒಂದನ್ನು ಬಾಯಲ್ಲಿ ಹಾಕಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಂತೆಯೇ ಮನಸ್ಸು ಮತ್ತೆ ಹಳ್ಳಿಗೇ ಓಡುತ್ತದೆ.

ಸುಬ್ಬಾರೆಡ್ಡಿ ಮೇಸ್ಟ್ರು ಬೆಟ್ಟದ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದ ಕತೆಗಳು ಒಂದೊಂದಾಗಿ ನೆನಪಿಗೆ ಬರುತ್ತದೆ. ಅವರು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದ ವರ್ಣರಂಜಿತ ಕತೆಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ನಿಜವೆಂದೇ ನಂಬುವ ವಯಸ್ಸು ಅದು. ಮೇಸ್ಟ್ರು ಹೇಳಿದ ಕಥೆಗಳನ್ನು ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದಾಗ ಎಲ್ಲಾರೂ ಅಪಹಾಸ್ಯ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ನಾವು ಕೋಪಗೊಳ್ಳುತ್ತೇವೆ. ನಮಗೆ ನಮ್ಮ ಮೇಸ್ಟ್ರ ಮಾತೇ ವೇದವಾಕ್ಯ. ಈಗ ನೆನಸಿಕೊಂಡರೆ ನಗು ಬರುತ್ತದೆ. ಪಾಪ, ಬೆಟ್ಟದ ಬಗ್ಗೆ, ಕೆರೆಯ ಬಗ್ಗೆ, ಮರಗಳ ಬಗ್ಗೆ, ಪ್ರಕೃತಿಯ ಬಗ್ಗೆ ಮಕ್ಕಳಲ್ಲಿ ಭಕ್ತಿ, ಗೌರವ ಮೂಡಲಿ ಅಂತ ಹಾಗೆ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದರು ಅಂತ ಅನಿಸುತ್ತದೆ. ಅವರಿಗೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲದ ವಿಷಯವೇ ?

ಕೆರೆ ತುಂಬಿ ಕೋಡಿ ಹೋದಾಗ ಬೆಟ್ಟದ ಕಾಲು ಭಾಗ ನೀರಿನಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿ ಹೋಗುತ್ತದೆ. ಆಗ ಸುಬ್ಬಾರೆಡ್ಡಿ ಮೇಸ್ಟ್ರು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದ ವಿಷ್ಣು ಪುರಾಣದ ಕಥೆ... 'ಈ ಬೆಟ್ಟವೇ ಮಂದಾರ ಪರ್ವತ. ಈ ಕೆರೆಯೇ ಆಗಿನ ಕ್ಷೀರಸಾಗರ. ಸಮುದ್ರ ಮಂಥನ ನಡೆದದ್ದು ಇಲ್ಲಿಯೇ...' ಎಂದು ಕಥೆ ಮುಂದುವರೆಸುತ್ತಾರೆ.

ಕೆರೆಯ ನೀರು ಬೆಟ್ಟದಿಂದ ಸರಿದಾಗ, ಇಲ್ಲವೇ ನೀರು ಬೆಟ್ಟ ಮುಟ್ಟದಿರುವಾಗ ಮೇಸ್ಟ್ರು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದ ಮತ್ತೊಂದು ಕಥೆ ನೆನಪಾಗುತ್ತದೆ.... 'ಇದು ಕೈಲಾಸ ಪರ್ವತ. ಈ ಬೆಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಶಿವ ತಪಸ್ಸು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾನೆ. ಮುಂದೆ ಕಾಣಿಸುವ ಕೆರೆಯೇ ಮಾನಸ ಸರೋವರ. ಈ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ದೇವತೆಗಳು ಓಡಾಡುತ್ತಿರುತ್ತಾರೆ. ನಮಗೆ ಕಾಣಿಸುವುದಿಲ್ಲ..' ಎಂದೊಡನೆಯೇ ದೇವತೆಗಳ ಹೆಜ್ಜೆ ಗುರುತುಗಳನ್ನು ಪತ್ತೆ ಮಾಡಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುತ್ತೇವೆ !

ಸುಬ್ಬಾರೆಡ್ಡಿ ಮೇಸ್ಟ್ರು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದ ಮತ್ತೊಂದು ದ್ವಾಪರಯುಗದ ಕಥೆ. 'ಈ ಬೆಟ್ಟವೇ ಭೀಮ ಬಕಾಸುರರ ನಡುವೆ ಕಾಳಗ ನಡೆದ ಸ್ಥಳ. ಬಕಾಸುರ ರಾಕ್ಷಸನನ್ನು ಭೀಮ ಕೊಂದಿದ್ದು ಈ ಬೆಟ್ಟದಲ್ಲಿಯೇ. ಭೀಮ ಭಕಾಸುರನ ಮೇಲೆ ಬಿಸಾಡಿದ ಭಾರಿ ಭಾರಿ ಬಂಡೆಗಳೇ ಈ ಬೆಟ್ಟವಾಗಿದೆ. ರಕ್ತ ಹೆಪ್ಪುಗಟ್ಟಿ ಕಲ್ಲುಗಳು ಕಪ್ಪಗಾಗಿವೆ...'

ಟ್ರಾಲಿ ತಳ್ಳಿಕೊಂಡು ಬಂದ ಏರ್ ಹೋಸ್ಟೆಸ್ ತಿಂಡಿಯ ಪ್ಯಾಕೆಟ್ ಮುಂದಿಡುತ್ತಾಳೆ. ಮತ್ತೆ ಅದೇ ಮಧುರ ಕಂಠದಿಂದ 'ಮ್ಯಾಮ್ ಏಶಿಯನ್ ವೆಜಿಟೇರಿಯನ್...' ಎನ್ನುತ್ತಾಳೆ. ವಿಮಾನಯಾನದ ಪ್ರಜ್ಞೆಗೆ ಬರುತ್ತೇನೆ. ತಿಂಡಿ ತಿಂದು ಮುಗಿಸಿದ್ದೇ ತಡ ಓಡಿತು ಮತ್ತೆ ಮನಸ್ಸು ಹಳ್ಳಿಯತ್ತ.

ಸೋದರ ಮಾವ ಪ್ರಕಾಶ ನೆನಪಿಗೆ ಬರುತ್ತಾರೆ. ತನ್ನ ಇಂದಿನ ಉತ್ತಮ ಬದುಕಿಗೆ ಪ್ರಕಾಶ ಮಾವಾನೇ ಕಾರಣ. ನಾನು ನಂಬಿದ ನಮ್ಮ ಮನೆ ಕುಲದೇವತೆ ನಂದವರಂ ಚೌಡೇಶ್ವರಿ ಅಮ್ಮನ ಕೃಪೆಯೇ ಕಾರಣ. ಒಂದರಿಂದ ಏಳರವರೆಗೆ ಓದಿದ್ದು ಕನಮನಪಲ್ಲಿಯಲ್ಲಾದರೂ ಆ ನಂತರ ಓದಿದ್ದೆಲ್ಲಾ ಬೀದರಿನಲ್ಲಿ. ಪ್ರಕಾಶ ಮಾವನ ಮನೆಯಲ್ಲಿ. ಆ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಮಾವ ಕೈ ಬಿಟ್ಟಿದ್ದರೆ, ದಾಕ್ಷಾಯಿಣಿ ಅತ್ತೆ ಅಮ್ಮನ ಸ್ಥಾನ ತುಂಬದಿದ್ದರೆ, ತಾನು ಮನೆ ಮನೆ ಕಸ ಗುಡಿಸಿಕೊಂಡಿರ ಬೇಕಿತ್ತು. ಆಗ ಪ್ರಕಾಶ ಮಾವ ಬೀದರ ವೆಟರಿನರಿ